

Заради това говори сватый Ішаннъ Златоустъ: Неподобава на Хрїстіанина да прелага за напредъ и да дѣла: За у т р а, за ѹ т р а. Сирѣчь, нека се премине и днесъ, чи утре ще се покаемъ, тоа советъ е дїаволскїй: защото, дїаволъзо обыча кынаги да говори на Хрїстіанина така: „Дай ми не днешното, а утрешното на Бога“ (а). Сирѣчь, направи ты днесъ грѣхъ, чи утре ще се покаешъ: не, не, да се непрелъцаваме и да се не мамиме на дїаволскїйа советъ: защото незнаеме до утре какво ще станеме.

Глава четвърта.

За послѣднійа сѣдъ.

Въ единъ день синца ще предстаниме на страшното сѣдилище Господа нашего Іисуса Хрїста, и ще вѣдиме сѣдими за добрыте или злыте наши работы, които направихме на тоа свѣтъ. „Вси прѣстанемъ сѣдиши Христовѣ“ (б) говори апостолъ: Нема народъ на тоа свѣтъ, дето да се отрече отъ послѣднійа день на страшнійа сѣдъ. Азъ вѣрѣвамъ на това, защото ме учи дѣхъ сватый. Имамъ и свидѣла моата советъ, коато ма вѣе или чѣка, и ме осѣждава катадневно за моите грѣхоуе. Увы! колко страшенъ ще вѣде о-

(а) Іакова гл. ̑.

(б) къ Рим. гл. ̑і.